

БУГАРИТЕ ГО ПРИМИЛЕ ЈА

Турко-монголските Бугари со голем отпор го прифатиле македонскиот книжевен јазик како свој!

Смешни се тврдењата дека Македонците кога и да е во средниот век станале ист народ со турко-монголските Бугари!

Пишува:

Александар ДОНСКИ

Продолжуваме со следењето на историските настани од периодот на дејствувањето на светите браќа Кирил и Методија.

По покрстувањето на бугарскиот кнез Борис (иако со тешкотии) почнало и масовното покрстување на Бугарите. Паралелно со покрстувањето, Бугарите го учеле и **словенскиот** јазик. **Словенски** учело и семејството на синот на Борис, последниот цар Симеон. За да го забрза прифаќањето на **словенскиот** (старомакедонскиот) јазик од страна на Бугарите, во 893 година на Соборот во Преслав, Симеон го прогласил овој јазик за официјален во Бугарија. Тоа значи дека **старословенскиот** (старомакедонскиот) книжевен јазик, преку државен декрет бил воведен како официјален јазик во Бугарија **речиси цели 30 години** по неговото соз-

давање во Македонија! Според ова, упатено до бугарските историчари, само по себе се наметнува логичното прашање: ако **старословенскиот** (старомакедонскиот) јазик навистина бил **бугарски**, зарем Бугарите би чекале цели 30 години од неговото создавање за да го воведат во својата држава?

ОФИЦИЈАЛНИТЕ ЈАЗИЦИ ВО БУГАРИЈА

Всушност, Бугарите тогаш имале официјален јазик во својата држава. Прв официјален јазик во Првото бугарско ханство бил турко-бугарскиот јазик. Познат е Пресијановиот натис, кој бил напишан на овој јазик. Подоцна официјален јазик во Бугарија бил грчкиот.

За постоењето на грчкиот како официјален јазик во Бугарија ќе посочиме сведоштво од академик Тодор Павлов. На 21.5.1969 година, за време на отворањето на симпозиумот во чест на 1100 - годишнината од смртта на св.

Кирил Солунски, тој истакнал дека во Бугарија официјален јазик бил грчкиот јазик и грчката писменост сè до 893 година, кога на Преславскиот собор се донело решение тие да бидат заменети со **словенскиот** јазик и писмо.

Практично, **словенскиот јазик** бил трет по ред официјален јазик во Првото бугарско ханство (царство).

Меѓутоа, прифаќањето на овој јазик се одвивало со голем отпор од страна на Бугарите, кои не сакале туку-така да се откажат од својот мајчин старобугарски (турко-бугарски) јазик. Доказ за ова е податокот презентираан во трудот на Р. Сефтерски "**Славјано-праб'лгарски взаимоотношенија во б'лгарските земи од 7. до 11. век**" (Софија, 1982), во кој се тврди дека турко-бугарскиот јазик останал како говорен јазик дури до XII век (а некои историчари тврдат и уште подоцна).

Тоа значи дека етничките турко-монголски Бугари, како засебна целина живееле и во XII век (а секако дека така било и подоцна), што е во спротивност со тврдењето на некои бугарски историчари, според кое наводно Македонците и Бугарите станале "**еден народ**" уште во IX век!

Поради сите овие причини, навистина е несериозно, дури и смешно тврдењето дека

најстариот **словенски** книжевен јазик бил **старобугарскиот** т.е. дека Бугарите нам ни го дале јазикот. Веќе видовме дека голем дел од етничките турко-монголски Бугари, токму заради заштитата на својот вистински старобугарски јазик (за кој јазик се знае дека бил сличен со денешниот татарски јазик), со не мал отпор го прифаќале **словенскиот** говорен и книжевен јазик. И овој јазик (како всушност и христијанството), на Бугарите им бил наметнат речиси со сила, преку државен декрет.

Интересен е податокот што во Бугарија нема зачувано ниту еден ракопис од првиот период на **словенската** писменост. Некои претпоставки одат до таму што се смета дека лично цар Симеон подоцна го забранил **словенскиот јазик** во Бугарија, во замена за царската круна од Рим, но и ова останува за натамошни истражувања.

Всушност, дека Бугарите го примиле книжевниот јазик од Македонците јасно пишувале повеќе дејци низ историјата. Така, на пример, хрватскиот славист Ватрослав Јагиќ (иако имал одредени заблуди во врска со македонско-бугарските, но и со хрватско-српските односи, залагајќи се за создавање заеднички **словенски** народ), во својата статија под наслов "**Историја на кни-**

ЗИКОТ ОД МАКЕДОНЦИТЕ

живноста на хрватскиот и српскиот народ", која ја прочитал како свое прво предавање на ЈАЗУ на 5.6.1867 г., и која истата година била објавена како посебна книга, пишува и за Кирило-Методиевото време. Притоа тој напишал дека:

Оттука (од Македонија, з.м.) со себе во светот го понесоа браќата Константин и Методија јазикот на својот град и на својата татковина, јазикот на Словените солунски, како и јазикот на сите оние кои живееле во Македонија.

Јагик, Бугарите од тоа време ги нарекува **"Азијатски Бугари"**, а во продолжение пишува дека кога тие ја рашириле својата држава на Балканот (цитат): **"...македонско-словенскиот јазик завладеал со целата бугарска држава"** (д-р Фрањо Туѓман: **Хрватското национално движење и Македонското прашање**, ЈАЗУ, сп. **Форум**, Загреб, 1970).

Дури и Григор Прличев, иако бил под влијание, прво на грчката, а потоа и на бугарската пропаганда (посебно потпаѓајќи под влијание на лагата дека Бугарите се **чисти Словени**), во една прилика изјавил:

Вие браќа Бугари, што сте ја добиле верата и просветата од Македонија, слушате ли што прават пропа-

гандите од Македонците?

Овде сакам да укажам на уште еден очајнички обид на веќе спомнатите приврзаници на **словенската теорија** за потеклото на бугарската нација. Имено, некои од нив тврдат дека во времето на Првото бугарско ханство (царство), не само турко-монголските Бугари, туку и самите

т.н. **Бугарски Словени** (Анти) биле етнички Бугари (!?). Ова е апсурдно и да се помисли. Како е можно во исто време да постојат два вида етнички Бугари - едните припадници на жолтата, а другите - припадници на белата раса? Та, колку видови етнички Бугари имало тогаш? Или, ако т.н. **Бугарски Словени** (Анти) биле етнички Бугари, зошто не се декларирале како такви уште пред доаѓањето на Буга-

рите од Азија? Значи, единствените етнички Бугари тогаш биле турко-монголските Бугари, а т.н. **Бугарски Словени** тогаш биле само географски "Бугари", во смисла на жители на Бугарија т.е. на Првото бугарско ханство (царство). Всушност, и бугарскиот историчар проф. Ангелов тврди дека во документите од IX век Бугарите и **Словените** (Антите) во Бугарија се спомнуваат како два одделни народа.

АПСУРДНИ ТВРДЕЊА

Сè ова уште повеќе ја потенцира апсурдноста на тврдењето дека Македонците во IX век станале **еден народ** со Бугарите. Таков процес не постоел ниту во Бугарија, меѓу Бугарите и Антите, а камоли во Македонија.

Да го кажеме и тоа дека бугарскиот хан (кнез) Борис немал никаква врска со христи-

на границата меѓу Византија и Бугарија, и тоа со главна задача - да ја штити Византија токму од паганските турко-монголски Бугари, кои во тоа време го воделе главниот збор во Бугарија?

Конечно, за тоа дека не сите бугарски автори тврделе дека етничкото потекло на светите браќа Кирил и Методија било **бугарско**, најдецидно сведочи извадокот од официјалната Историја на Бугарската црква (објавена во издание на Бугарската егзархија) од Станимиров, во која на 49 страница за етничкото потекло на светите браќа пишува:

Двајцата браќа Кирил и Методија, поради големите заслуги што ги направиле за просветувањето на Словените, се наречени: словенски просветители и словенски апостоли. Тие биле родум Словени од градот Солун. Татко им се викал Лав, а мајка им Марија...

На Станимиров совршено му било јасно дека во Кирило-Методиевото време Бугарите и **Словените** биле два сосема различни народа, па во контекст на тоа, светите браќа ги именува токму како **Словени**, а не како Бугари, бидејќи вистински етнички Бугари (турко-монголски Бугари) тогаш немало во Солун. Всушност, ако светите браќа биле етнички Бугари, тогаш книжевниот јазик кој го создале би бил сличен на чувашкиот или на татарскиот јазик и тој јазик воопшто не би бил разбирлив за **Словените** од другите **словенски земји**.

Од друга страна, етничкото детерминирање **Словени** секако упатува на Македонците, па во нашата наука светите браќа конечно и без комплекси треба да се детерминираат како етнички Македонци.

(продолжува)